

**EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO**

**Bryssel, 18. maaliskuuta 2005
(OR. en)**

5694/05

**Toimielinten välinen asia:
2003/0282 (COD)**

**ENV 31
ENT 11
CODEC 43
OC 74**

SÄÄDÖKSET JA MUUT VÄLINEET

Asia: Neuvoston vahvistama yhteinen kanta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi paristoista ja akuista sekä jäteparistoista ja -akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta

YHTEINEN NÄKEMYS

Kuuleminen päättyy: 06.04.2005

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2005/.../EY,

annettu ,

paristoista ja akuista sekä jäteparistoista ja -akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan ja 95 artiklan 1 kohdan suhteessa tämän direktiivin 4, 5 ja 18 artiklaan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen¹,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon³,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä⁴,

¹ EUVL C 96, 21.4.2004, s. 29.

² EUVL C 117, 30.4.2004, s. 5.

³ EUVL C 121, 30.4.2004, s. 35.

⁴ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 20. huhtikuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

sekä katsovat seuraavaa:

- 1) Paristoja ja akkuja sekä jäteparistoja ja -akkuja koskevat kansalliset toimenpiteet olisi yhdenmukaistettava. Tämän direktiivin ensisijaisena tavoitteena on minimoida paristojen ja akkujen sekä jäteparistojen ja -akkujen kielteiset ympäristövaikutukset ja siten edistää ympäristön suojelemista ja säilyttämistä sekä sen laadun parantamista. Direktiivin oikeusperustana on näin ollen perustamissopimuksen 175 artiklan 1 kohta. On kuitenkin myös aiheellista toteuttaa toimenpiteitä yhteisön tasolla perustamissopimuksen 95 artiklan 1 kohdan perusteella paristojen ja akkujen raskasmetallipitoisuuksia ja merkintää koskevien vaatimusten yhdenmukaistamiseksi sekä sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi ja kilpailun vääristymisen välttämiseksi yhteisössä.
- 2) Komissio antoi 30 päivänä heinäkuuta 1996 yhteisön jätehuoltostrategian tarkistamista koskevan tiedonannon, jossa vahvistetaan yhteisön tulevan jätepolitiikan suuntaviivat. Tiedonannossa painotetaan tarvetta vähentää vaarallisten aineiden määrää jätteessä ja tuodaan esille sellaisten yhteisönlajujen sääntöjen mahdolliset edut, joilla rajoitetaan näiden aineiden käyttöä tuotteissa ja tuotantoprosesseissa. Lisäksi siinä todetaan, että mikäli jätteen syntymistä ei voida välttää, jätteestä saatavat aineet on käytettävä uudelleen ja sen energiasisältö hyödynnettävä.

- 3) Vaarallisia aineita sisältävistä paristoista ja akuista 18 päivänä maaliskuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/157/ETY¹ on yhdenmukaistettu jäsenvaltioiden lainsäädäntöä tällä alalla. Tuon direktiivin tavoitteita ei kuitenkaan ole täysin saavutettu. Direktiivin 91/157/ETY uudelleentarkastelun tarvetta on korostettu myös kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1600/2002/EY² sekä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 27 päivänä tammikuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/96/EY³. Direktiiviä 91/57/ETY olisi siksi selkeyden vuoksi tarkasteltava uudelleen ja se olisi korvattava.
- 4) Ympäristöä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi tällä direktiivillä kielletään tiettyjen elohopeaa tai kadmiumia sisältävien paristojen ja akkujen markkinoille saattaminen. Sillä myös edistetään jäteparistojen ja -akkujen keräys- ja kierrätystason kohottamista sekä pyritään parantamaan kaikkien paristojen ja akkujen elinkaareen osallistuvien toimijoiden, kuten tuottajien, jakelijoiden ja loppukäyttäjien ja erityisesti jäteparistojen ja -akkujen käsittelyyn ja kierrätykseen suoraan osallistuvien toimijoiden, ympäristönsuojelun tasoa. Tätä varten laaditut erityiset säännöt täydentävät voimassa olevaa yhteisön jätelainsäädäntöä, erityisesti jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annettua neuvoston direktiiviä 75/442/ETY⁴, kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annettua neuvoston direktiiviä 1999/31/EY⁵ ja jätteenpoltosta 4 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2000/76/EY⁶.

¹ EYVL L 78, 26.3.1991, s. 38, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 98/101/EY (EYVL L 1, 5.1.1999, s. 1).

² EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

³ EYVL L 37, 13.2.2003, s. 24, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/108/EY (EUVL L 345, 31.12.2003, s. 106).

⁴ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁵ EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

⁶ EYVL L 332, 28.12.2000, s. 91.

- 5) Jotta jäteparistoja ja -akkuja ei päätyisi pilaamaan ympäristöä ja jotta loppukäyttäjille ei aiheutuisi hämmennystä eri paristoja ja akkuja koskevista erilaisista jätahuoltovaatimuksista, olisi tätä direktiiviä sovellettava kaikkiin yhteisössä markkinoille saatettuihin paristoihin ja akkuihin. Tällaisella laajalla soveltamisalalla olisi myös mahdollista varmistaa mittakaavaedut keräyksessä ja kierrätyksessä sekä raaka-aineiden optimaaliset säästöt.
- 6) Luotettavat paristot ja akut ovat välttämättömiä useiden tuotteiden, laitteiden ja palvelujen turvallisuuden kannalta, ja ne ovat tärkeä energianlähde yhteiskunnassamme.
- 7) On asianmukaista tehdä ero toisaalta kannettavien paristojen ja akkujen sekä toisaalta teollisuusparistojen ja -akkujen ja ajoneuvojen paristojen ja akkujen välillä. Teollisuusparistojen ja -akkujen ja ajoneuvojen paristojen ja akkujen sijoittaminen kaatopaikoille ja niiden hävittäminen polttamalla olisi kiellettävä.

- 8) Teollisuusparistoja ja -akkuja ovat esimerkiksi sairaaloissa, lentoasemilla tai toimistoissa hätä- tai varavoimanlähteenä käytettävät paristot ja akut, junissa ja ilma-aluksissa käytettävät paristot ja akut sekä merellä sijaitsevilla öljynporauslautoilla ja majakoissa käytettävät paristot ja akut. Niihin kuuluvat myös yksinomaan tiettyyn tarkoitukseen suunnitellut paristot ja akut: myymälöissä ja ravintoloissa käytettävät käsikäyttöiset maksupäätteet, myymälöiden viivakoodilukijat, televisiokanavia ja ammattistudioita varten kehitetyt videolaitteet, kaivostyöläisten ja ammattisukeltajien kypärään kiinnitettävät lamput, sähköllä toimivien ovien varaparistot ja -akut, joilla estetään ovien lukkiutuminen tai ihmisten jääminen ovien väliin, instrumenteissa tai erilaisissa mittaus- ja instrumenttilaitteissa käytettävät paristot ja akut sekä aurinkopaneelien, valojännitesovellusten ja muiden uusiutuvien energian sovellusten yhteydessä käytettävät paristot ja akut. Teollisuusparistoja ja -akkuja ovat myös sähkötoimisissa ajoneuvoissa kuten sähköautoissa, sähkökäyttöisissä pyörätuoleissa ja polkupyörissä, lentoasemalla käytettävissä ajoneuvoissa ja automaattisissa kuljetusajoneuvoissa käytettävät paristot ja akut. Tämän ei-tyhjentyvän esimerkkiluettelon lisäksi teollisuusparistoina ja -akkuina olisi pidettävä kaikkia paristoja ja akkuja, joita ei ole suljettu ja jotka eivät ole ajoneuvojen paristoja tai akkuja.
- 9) Esimerkkeihin kannettavista paristoista ja akuista, jotka ovat suljettuja paristoja ja akkuja, joita voidaan kantaa vaivatta kädessä ja jotka eivät ole ajoneuvoissa käytettäviä eivätkä teollisuusparistoja tai -akkuja, kuuluvat yksikennoiset paristot (kuten AA ja AAA-paristot) sekä paristot ja akut, joita kuluttajat tai ammattihenkilöt käyttävät matkapuhelimissa, kannettavissa tietokoneissa, johdottomissa työkaluissa, leluissa ja kodinkoneissa kuten sähköhammasharjoissa, parranajokoneissa ja käsikäyttöisissä pölynimureissa (mukaan lukien kouluissa, kaupoissa, ravintoloissa, lentoasemilla, toimistoissa tai sairaaloissa käytettävät vastaanlaiset laitteet), sekä sellaiset paristot, joita kuluttajat voivat käyttää tavanomaisissa kodinkoneissa.

- 10) Komission olisi arvioitava tarve mukauttaa tätä direktiiviä käytettävissä olevat tekniset ja tieteelliset todisteet huomioon ottaen. Komission olisi erityisesti tarkasteltava uudelleen johdottomissa työkaluissa käytettäviksi tarkoitetuille kannettaville paristoille ja akuille myönnettyä poikkeusta kadmiumin käyttökiellosta. Johdottomia työkaluja ovat esimerkiksi työkalut, joita kuluttajat ja ammattihenkilöt käyttävät puun, metallin ja muiden materiaalien sorvaamiseen, jyrsimiseen, hiomiseen, sahaamiseen, leikkaamiseen, poraamiseen, rei'ittämiseen, lävistämiseen, takomiseen, niittämiseen, ruuvaamiseen, kiillottamiseen tai muuhun vastaavaan työstämiseen sekä niittämiseen, leikkaamiseen ja muihin puutarhanhoitotarkoituksiin.
- 11) Komission olisi myös seurattava ja jäsenvaltioiden edistettävä teknologian kehittämistä, jolla parannetaan ympäristönsuojelun tasoa paristojen ja akkujen osalta koko niiden elinkaaren ajan, mukaan lukien osallistuminen yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS).
- 12) Jäteparistot ja -akut olisi kerättävä ympäristön suojelemiseksi. Kannettavia paristoja ja akkuja varten olisi perustettava keräysjärjestelmiä, joilla saavutetaan korkea keräysaste. Tämä edellyttää keräysjärjestelmien käyttöönottoa, jotta loppukäyttäjät voivat helposti päästä eroon kaikista kannettavista paristoista ja akuista muodostuvasta jätteestä maksutta. Eri paristo- ja akkutyypeille olisi asianmukaista olla olemassa erilaisia keräysjärjestelmiä ja rahoitusjärjestelyjä.

- 13) On toivottavaa, että jäsenvaltiot saavuttavat jäteparistojen ja -akkujen korkean keräys- ja kierrätystason, jotta yhteisön alueella saavutetaan korkeatasoinen ympäristönsuojelu ja materiaalin hyödyntäminen. Tämän vuoksi tässä direktiivissä olisi vahvistettava jäsenvaltioille keräystä ja kierrätystä koskevat vähimmäistavoitteet. Keräysaste olisi laskettava edellisten vuosien keskimääräisen vuosittaisen myynnin perusteella, jotta jäsenvaltioiden tavoitteet olisivat vertailukelpoisia ja ne olisi suhteutettu kunkin jäsenvaltion paristojen kulutuksen tasoon.
- 14) Kadmiumparistoille ja -akuille sekä lyijyparistoille ja -akuille olisi vahvistettava erityiset kierrätysvaatimukset, jotta yhteisön alueella hyödynnettäisiin mahdollisimman suuri osa niiden sisältämästä materiaalista ja estettäisiin eroavaisuudet jäsenvaltioiden välillä.
- 15) Kaikkien asianosaisten olisi voitava osallistua keräys-, käsittely- ja kierrätysjärjestelmiin. Ne olisi suunniteltava niin, että vältetään maahantuotavien tuotteiden syrjintä, kaupan esteiden muodostuminen ja kilpailun vääristyminen.
- 16) Keräys- ja kierrätysjärjestelmät olisi optimoitava erityisesti kustannusten ja kuljetuksesta aiheutuvien kielteisten ympäristövaikutusten minimoimiseksi. Käsittely- ja kierrätysjärjestelmissä olisi käytettävä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa sellaisena kuin se on määritelty ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY 2 artiklan 11 kohdassa.¹

¹ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

- 17) Jäteparistojen ja -akkujen jätehuollon rahoituksen peruseriaatteet olisi vahvistettava yhteisön tasolla. Rahoitusjärjestelyjen olisi edistettävä korkean keräys- ja kierrätysasteen saavuttamista ja tuottajan vastuu -periaatteen toteutumista. Tuottajien olisi näin ollen rahoitettava kaikkien kerättyjen paristojen ja akkujen keräyksestä, käsittelystä ja kierrätyksestä aiheutuneet kustannukset, joista vähennetään hyödynnettävien materiaalien myynnistä saatu voitto. Tietyissä tapauksissa voisi kuitenkin olla perusteltua soveltaa *de minimis* -sääntöä pientuottajiin.
- 18) Keräyksen onnistuminen edellyttää, että loppukäyttäjille annetaan tietoa erilliskeräyksen suositeltavuudesta, käytävissä olevista keräysjärjestelmistä ja loppukäyttäjän asemasta jäteparistoista ja -akuista huolehdittaessa. Merkintäjärjestelmän osalta olisi vahvistettava yksityiskohtaiset järjestelyt, joiden avulla loppukäyttäjille annetaan avointa, luotettavaa ja selkeää tietoa paristoista ja akuista ja niiden sisältämistä raskasmetalleista.
- 19) Mikäli jäsenvaltiot käyttävät tämän direktiivin tavoitteiden ja erityisesti korkeiden erilliskeräys- ja kierrätysasteiden saavuttamiseen taloudellisia ohjauskeinoja kuten eriytettyjä verokantoja, jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava niistä komissiolle.
- 20) Tarvitaan luotettavaa ja vertailukelpoista tietoa markkinoille saatettujen paristojen ja akkujen keräys- ja kierrätysmääristä, jotta voidaan seurata, onko direktiivin tavoitteet saavutettu.

- 21) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän direktiivin säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava niiden täytäntöönpano. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- 22) Paremmasta lainsäädännöstä toimielinten välillä tehdyn sopimuksen¹ 34 kohdan mukaisesti neuvoston pitäisi kannustaa jäsenvaltioita laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.
- 23) Tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY² mukaisesti.
- 24) Jäsenvaltiot eivät voi riittäväällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli ympäristönsuojelua ja sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamista, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

¹ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

² EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- 25) Tämän direktiivin soveltaminen ei rajoita muun turvallisuus-, laatu-, ja terveysvaatimuksia koskevan yhteisön lainsäädännön ja yhteisön jätelainsäädännön, erityisesti romuajoneuvoista 18 päivänä syyskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/53/EY¹ ja direktiivin 2002/96/EY soveltamista.
- 26) Tuottajan vastuun osalta paristojen ja akkujen tuottajat sekä pariston tai akun sisältävien muiden tuotteiden tuottajat ovat vastuussa markkinoille saattamiensa paristojen ja akkujen jätehuollosta. Joustava lähestymistapa on tarpeen, jotta rahoitusjärjestelyissä otetaan huomioon erilaiset kansalliset olosuhteet ja olemassa olevat järjestelyt, erityisesti ne järjestelyt, jotka on otettu käyttöön direktiivien 2000/53/EY ja 2002/96/EY mukaisesti, samalla kun pyritään välttämään kaksinkertaiset maksut.
- 27) Tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa 27 päivänä tammikuuta 2003 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/95/EY² ei sovelleta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa käytettäviin paristoihin ja akkuihin.
- 28) Ajoneuvoissa käytettävien ajoneuvojen paristojen ja akkujen ja teollisuusparistojen ja -akkujen olisi oltava direktiivin 2000/53/EY ja erityisesti sen 4 artiklan mukaisia. Näin ollen kadmiumin käyttö sähköajoneuvoissa käytettävissä teollisuusparistoissa ja -akuissa kielletään, paitsi jos niille voidaan myöntää kyseisessä direktiivissä olevan liitteen II perusteella poikkeus,

¹ EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 2002/525/EY (EYVL L 170, 29.6.2002, s. 81).

² EUVL L 37, 13.2.2003, s. 19.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Aihe

Tässä direktiivissä vahvistetaan:

- 1) paristojen ja akkujen markkinoille saattamista koskevat säännöt ja
- 2) jäteparistojen ja -akkujen keräystä, käsittelyä, kierrätystä ja loppukäsittelyä koskevat erityissäännöt asiaa koskevan yhteisön jätelainsäädännön täydentämiseksi.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikentyypisiin paristoihin ja akkuihin niiden muodosta, tilavuudesta, painosta, koostumuksesta ja käyttötarkoituksesta riippumatta. Sitä sovelletaan rajoittamatta direktiivin 2000/53/EY ja direktiivin 2002/96/EY soveltamista.

2. Direktiiviä ei sovelleta paristoihin ja akkuihin, joita käytetään
- a) jäsenvaltioiden olennaisten turvallisuusasetusten turvaamiseen liittyvissä laitteissa, aseissa, ammuksissa ja sotatarvikkeissa, lukuun ottamatta tuotteita, joita ei ole tarkoitettu käytettäväksi erityisiin sotilaallisiin tarkoituksiin, tai
- b) laitteissa, jotka on suunniteltu avaruuteen lähetettäväksi.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'paristolla' tai 'akulla' sähköenergian lähde, jossa kemiallista energiaa muunnetaan suoraan sähköenergiaksi ja joka muodostuu yhdestä tai useammasta primaarikennosta (ei ladattava) tai yhdestä tai useammasta sekundaarikennosta (ladattava);
- 2) 'paristoyksiköllä' paristoja tai akkuja, jotka on yhdistetty toisiinsa ja/tai suljettu koteloon omaksi yksikökseen, jota loppukäyttäjän ei ole tarkoitus hajottaa tai avata;

- 3) 'kannettavalla paristolla tai akulla' paristoja tai akkuja,
 - a) jotka on suljettu ja
 - b) joita voidaan kuljettaa kädessä ja
 - c) jotka eivät ole teollisuusparistoja tai -akkuja eivätkä ajoneuvojen paristoja tai akkuja;
- 4) 'nappiparistolla' pieniä pyöreitä kannettavia paristoja tai akkuja, joiden halkaisija on suurempi kuin korkeus ja joita käytetään erityisiin tarkoituksiin kuten kuulokojeisiin, rannekelloihin, pieniin kannettaviin laitteisiin ja varavoimanlähteenä;
- 5) 'ajoneuvojen paristoilla tai akuilla' ajoneuvojen käynnistimissä, valaistuksessa ja sytytyksessä käytettäviä paristoja tai akkuja;
- 6) 'teollisuusparistolla tai -akulla' yksinomaan teollisuus- tai ammattikäyttöön suunniteltua tai sähköajoneuvoissa käytettävää paristoa tai akkua;
- 7) 'jäteparistolla tai -akulla' paristoa tai akkua, joka on direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdassa tarkoitettua jätettä;
- 8) 'kierrätyksellä' tuotantoprosessissa tapahtuvaa jäteaineen uudelleenkäsittelyä, jonka päämääränä on aineen käyttö alkuperäiseen tarkoitukseen tai muihin tarkoituksiin energian hyödyntämistä lukuun ottamatta;

- 9) 'loppukäsittelyllä' soveltuvia toimia, joista säädetään direktiivin 75/442/EY liitteessä II A;
- 10) 'käsittelyllä' toimintaa, joka suoritetaan sen jälkeen, kun jäteparistot ja -akut on toimitettu lajittelua, kierrätyksen valmistelua tai loppukäsittelyn valmistelua varten;
- 11) 'laitteella' mitä tahansa direktiivissä 2002/96/EY määriteltyä sähkö- tai elektroniikkalaitetta, jonka voimanlähteenä käytetään tai voidaan käyttää kokonaan tai osittain paristoja tai akkuja;
- 12) 'tuottajalla' jossakin jäsenvaltiossa olevaa henkilöä, joka käytetystä myyntitekniikasta riippumatta, mukaan lukien kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/7/EY¹ määritelty etäkauppa, saattaa ammattimaisesti paristoja tai akkuja, mukaan lukien laitteisiin tai ajoneuvoihin sisältyvät paristot ja akut, markkinoille ensimmäistä kertaa kyseisen jäsenvaltion alueella;
- 13) 'jakelijalla' henkilöä, joka tarjoaa ammattimaisesti paristoja ja akkuja loppukäyttäjälle;
- 14) 'markkinoille saattamisella' toimittamista kolmannelle osapuolelle tai saattamista kolmannen osapuolen käyttöön yhteisössä maksua vastaan tai vastikkeetta; yhteisön tullialueelle tuontia pidetään myös markkinoille saattamisena;

¹ EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2002/65/EY (EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16).

- 15) 'taloudellisilla toimijoilla' tuottajia, jakelijoita, kerääjiä, kierrättäjiä ja muita käsittelijöitä;
- 16) 'johdottomalla työkalulla' paristo- tai akkukäyttöistä kädessä pidettävää laitetta, jota käytetään huolto-, rakennus- tai puutarhanhoitotarkoituksiin.

4 artikla

Kiellot

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä, rajoittamatta kuitenkaan direktiivin 2000/53/EY soveltamista, seuraavien markkinoille saattaminen:
- a) kaikki sellaiset paristot ja akut, joissa on yli 0,0005 painoprosenttia elohopeaa, riippumatta siitä, sisältyvätkö ne laitteisiin; ja
- b) kannettavat, myös laitteisiin sisältyvät paristot ja akut, joissa on yli 0,002 painoprosenttia kadmiumia.
2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua kieltoa ei sovelleta enintään kaksi painoprosenttia elohopeaa sisältäviin nappiparistoihin.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua kieltoa ei sovelleta kannettaviin paristoihin ja akkuihin, jotka on tarkoitettu käytettäväksi:

- a) hätä- tai hälytysjärjestelmissä, hätävalaistus mukaan lukien;
- b) lääkinnällisissä laitteissa; tai
- c) johdottomissa työkaluissa.

4. Komissio tarkastelee 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua poikkeusta uudelleen ja antaa viimeistään ...* Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja tarvittaessa asiaa koskevia ehdotuksia, joiden tarkoituksena on kieltää kadmiumin käyttö paristoissa ja akuissa.

5 artikla

Markkinoille saattaminen

1. Jäsenvaltiot eivät saa tässä direktiivissä käsitellyistä syistä estää, kieltää tai rajoittaa tämän direktiivin säännösten mukaisten paristojen ja akkujen saattamista markkinoille alueellaan.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että paristoja ja akkuja, jotka eivät ole tämän direktiivin säännösten mukaisia, ei saateta markkinoille tai ne vedetään pois markkinoilta.

* neljän vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

6 artikla

Keskeinen tavoite

Jäsenvaltioiden on pyrittävä maksimoimaan jäteparistojen ja -akkujen erilliskeräys ottaen huomioon kuljetusten ympäristövaikutukset sekä minimoimaan paristojen ja akkujen sijoittaminen lajittelemattoman yhdyskuntajätteen joukkoon.

7 artikla

Keräysjärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kannettavia jäteparistoja ja -akkuja varten kehitetään asianmukaisia keräysjärjestelmiä. Järjestelmien on oltava sellaisia, että
 - a) loppukäyttäjät voivat poistaa käytöstä kannettavat jäteparistot tai -akut jossakin heitä lähellä olevassa, väestötiheyteen nähden helppopääsyisessä keräyspisteessä;
 - b) kannettavista paristoista tai akuista muodostuvan jätteen hävittäminen on loppukäyttäjille maksutonta ja että nämä eivät ole velvollisia ostamaan uutta paristoa tai akkua;
 - c) niitä voidaan soveltaa direktiivin 2002/96/EY 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien kanssa.

Direktiivin 75/442/ETY 10 artiklaa ei sovelleta a alakohdan noudattamiseksi käyttöön otettuihin keräyspisteisiin.

2. Edellyttäen, että järjestelmät täyttävät 1 kohdassa luetellut vaatimukset, jäsenvaltiot voivat:

- a) edellyttää tuottajilta, että ne perustavat tällaisia järjestelmiä;
- b) edellyttää muilta taloudellisilta toimijoilta, että ne osallistuvat kyseisiin järjestelmiin;
- c) säilyttää olemassa olevia järjestelmiä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että teollisuusparistojen ja -akkujen tuottajat tai heidän nimissään toimivat kolmannet osapuolet eivät kieltäydy vastaanottamasta loppukäyttäjiltä hylättyjä teollisuusparistoja ja -akkuja riippumatta niiden kemiallisesta koostumuksesta tai alkuperästä. Teollisuusparistoja ja -akkuja voivat kerätä myös riippumattomat kolmannet osapuolet.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ajoneuvojen paristojen ja akkujen tuottajat tai kolmannet osapuolet perustavat järjestelmiä ajoneuvojen jäteparistojen ja -akkujen keräämiseksi loppukäyttäjiltä tai näitä lähellä olevasta helppopääsyisestä keräyspisteestä, ellei keräystä tehdä direktiivin 2000/53/EY 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla järjestelmillä. Tällaisten järjestelmien on oltava sellaisia, että ei-kaupalliseen yksityiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen jäteparistojen tai -akkujen poistaminen käytöstä on loppukäyttäjille maksutonta ja että nämä eivät ole velvollisia ostamaan uutta paristoa tai akkua.

8 artikla

Taloudelliset ohjauskeinot

Jäsenvaltiot voivat käyttää taloudellisia ohjauskeinoja esimerkiksi ottamalla käyttöön eriytettyjä verokantoja tai panttijärjestelmiä edistääkseen jäteparistojen ja -akkujen keräämistä tai vähemmän pilaavia aineita sisältävien paristojen ja akkujen käyttämistä. Siinä tapauksessa niiden on ilmoitettava ohjauskeinojen täytäntöönpanoon liittyvistä toimista komissiolle.

9 artikla

Keräystavoitteet

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan tietyssä jäsenvaltiossa tietyinä kalenterivuotena saavutetulla 'keräysasteella' prosenttiosuutta, joka saadaan jakamalla 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti kyseisenä kalenterivuonna kerätyn kannettavista paristoista ja akuista muodostuvan jätteen paino keskimääräisellä vuosittaisella kannettavien paristojen ja akkujen näiden painona ilmaistulla myynnillä loppukäyttäjälle kyseisessä jäsenvaltiossa kyseisenä kalenterivuotena ja edeltävänä kahtena kalenterivuotena. Jäsenvaltioiden on laskettava keräysaste ensimmäisen kerran kuudennen tämän direktiivin voimaan tulon jälkeisen kokonaisen kalenterivuoden osalta.

Myös laitteisiin sisältyvien paristojen ja akkujen on oltava mukana vuosittaisissa keräys- ja myyntiluvuissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2002/96/EY soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden on saavutettava vähintään seuraavat keräysasteet:

- a) 25 prosenttia viimeistään ...^{*};
- b) 45 prosenttia viimeistään ...^{**}.

^{*} kuuden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

^{**} kymmenen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

3. Jäsenvaltioiden on seurattava keräysasteita vuosittain liitteessä I olevan järjestelmän perusteella. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kertomukset kuuden kuukauden kuluessa kyseisen kalenterivuoden päättymisestä, sanotun kuitenkin rajoittamatta jätetilastoista 25 päivänä marraskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2150/2002¹ soveltamista. Kertomuksissa on esitettävä, miten jäsenvaltiot ovat saaneet keräysasteen laskemiseksi tarvittavat tiedot.

4. Jäljempänä 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen:

- a) voidaan säätää siirtymäjärjestelyistä, joiden tarkoituksena on ottaa huomioon 2 kohdan vaatimusten täyttämiseksi jossakin jäsenvaltiossa esiintyvät vaikeudet, jotka aiheutuvat erityisistä kansallisista olosuhteista;
- b) viimeistään ...^{*} on määriteltävä yhteiset menetelmät, joilla lasketaan kannettavien paristojen ja akkujen vuosittainen myynti loppukäyttäjille.

10 artikla

Käsittely ja kierrätys

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään ...^{**} varmistettava, että:

- a) tuottajat tai kolmannet osapuolet perustavat järjestelmiä, jotka hyödyntävät parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa jäteparistojen ja -akkujen käsittelemiseksi ja kierrättämiseksi; ja

¹ EYVL L 332, 9.12.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 574/2004 (EUVL L 90, 27.3.2004, s. 15).

^{*} yhden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

^{**} kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

- b) kaikki 7 artiklan mukaisesti kerätyt tunnistettavat paristot ja akut käsitellään ja kierrätetään näissä järjestelmissä.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sijoittaa kadmiumia, lyijyä tai elohopeaa sisältävät kerätyt kannettavat paristot ja akut kaatopaikalle tai maanalaisiin varastoihin perustamissopimuksen mukaisesti osana strategiaa, jossa asteittain luovutaan raskasmetalleista, tai kun käyttökelpoisia loppumarkkinoita ei ole käytettävissä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava toimenpiteitä koskevat ehdotukset komissiolle teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY¹ mukaisesti.

2. Käsitelyssä on noudatettava liitteen III A osassa asetettuja vähimmäisvaatimuksia.
 3. Kierrätysprosesseissa on viimeistään ...* noudatettava liitteen III B osassa asetettuja kierrätystavoitteita ja niihin liittyviä säännöksiä.
 4. Jäsenvaltioiden on laadittava kertomukset kunakin asianomaisena kalenterivuonna saavutetusta kierrätysasteesta ja siitä, onko liitteen III B osassa tarkoitettut kierrätystavoitteet saavutettu. Niiden on toimitettava tiedot komissiolle kuuden kuukauden kuluessa kyseisen kalenterivuoden päättymisestä.
 5. Liitettä III voidaan mukauttaa tai täydentää tekniikan tai tieteen kehityksen huomioon ottamiseksi 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Erityisesti
- a) keräystavoitteiden laskemista koskevat yksityiskohtaiset säännöt on lisättävä viimeistään ...**;
ja

¹ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

* viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

** 42 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

b) kierrätyksen vähimmäistavoitteita on arvioitava säännöllisesti ja mukautettava parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen menettelyt huomioon ottaen.

6. Ennen kuin komissio ehdottaa mitään muutoksia liitteeseen III, sen on kuultava asianomaisia sidosryhmiä, erityisesti tuottajia, kerääjiä, kierrättäjiä, käsittelijöitä, ympäristö- ja kuluttajajärjestöjä sekä työntekijäliittoja. Se ilmoittaa 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle komitealle kuulemisen lopputuloksesta.

11 artikla

Hävittäminen

Jäsenvaltioiden on kiellettävä hylättyjen teollisuusparistojen ja -akkujen ja ajoneuvojen paristojen ja akkujen hävittäminen kaatopaikoilla tai polttamalla. 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti käsiteltyjen ja kierrätettyjen paristojen ja akkujen jäännökset voidaan kuitenkin hävittää kaatopaikoilla tai polttamalla.

12 artikla

Vienti

1. Käsittely- ja kierrätystoimet voidaan toteuttaa kyseisen jäsenvaltion tai yhteisön ulkopuolella edellyttäen, että jäteparistojen ja -akkujen siirrossa noudatetaan Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1 päivänä helmikuuta 1993 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 259/93.¹

¹ EYVL L 30, 6.2.1993, s. 1, asetusta sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2557/2001 (EYVL L 349, 31.12.2001, s. 1).

2. Asetuksen (ETY) N:o 259/93, tiettyjen jätteiden siirtoihin tiettyihin Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestöön (OECD) kuulumattomiin maihin sovellettavista yhteisistä säännöistä ja menettelyistä 29 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1420/1999/EY¹ ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 259/93 mukaisista tiettyihin OECD:n päätöksen C(92) 39 (lopullinen) soveltamisalaan kuulumattomiin maihin suuntautuvien tiettyjen jätelajien siirtojen valvontamenettelyistä 12 päivänä heinäkuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1547/1999² mukaista jäteparistojen ja -akkujen vientiä yhteisöstä pidetään tämän direktiivin liitteessä III säädettyjen velvoitteiden ja tavoitteiden mukaisena ainoastaan, mikäli on luotettavaa näyttöä siitä, että kierrätystoimi suoritettiin olosuhteissa, jotka laajasti katsoen vastaavat tämän direktiivin vaatimuksia.
3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan täytäntöönpanoa varten vahvistetaan 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

13 artikla

Rahoitus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat tai heidän puolestaan toimivat kolmannet osapuolet rahoittavat kaikki nettokustannukset, jotka aiheutuvat
- a) Kaikkien 7 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti kerättyjen kannettavien jäteparistojen ja -akkujen keräämisestä, käsittelystä ja kierrätyksestä, sekä

¹ EYVL L 166, 1.7.1999, s. 6, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2118/2003 (EUVL L 318, 3.12.2003, s. 5).

² EYVL L 185, 17.7.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2118/2003.

b) kaikkien 7 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti kerättyjen hylättyjen teollisuusparistojen ja -akkujen ja ajoneuvojen paristojen ja akkujen keräämisestä, käsittelystä ja kierrätyksestä.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että 1 kohdan täytäntöönpanosta ei aiheudu tuottajille kaksinkertaisia maksuja silloin, kun paristojen tai akkujen keräämisessä käytetään direktiivin 2000/53/EY tai direktiivin 2002/96/EY mukaisia järjestelmiä.

3. Keräyksestä, käsittelystä ja kierrätyksestä aiheutuvia kustannuksia ei ilmoiteta erikseen loppukäyttäjille uusien kannettavien paristojen ja akkujen myynnin yhteydessä.

4. Teollisuusparistojen ja -akkujen ja ajoneuvojen paristojen ja akkujen tuottajat ja käyttäjät voivat tehdä sopimuksia, joissa määrätään muista rahoitusjärjestelyistä kuin 1 kohdassa tarkoitetuista järjestelyistä.

14 artikla

Rekisteröinti

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kukin tuottaja rekisteröidään.

15 artikla

Pientuottajat

Vähimmäissäännöt 13 artiklan 1 kohdan ja 14 artiklan soveltamisesta on tarvittaessa vahvistettava 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti viimeistään ... *

* 42 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

16 artikla

Osallistuminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki taloudelliset toimijat ja kaikki toimivaltaiset viranomaiset voivat osallistua 7 ja 10 artiklassa tarkoitettuihin keräys-, käsittely- ja kierrätysjärjestelmiin.
2. Näitä järjestelmiä on sovellettava syrjimättömin ehdoin myös kolmansista maista tuotuihin tuotteisiin, ja ne on suunniteltava siten, että niistä ei aiheudu kaupan esteitä tai kilpailun vääristymiä.

17 artikla

Loppukäyttäjille tiedottaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että loppukäyttäjille annetaan erityisesti tiedotuskampanjoin kattavasti tietoja seuraavista asioista:
 - a) paristojen ja akkujen sisältämien aineiden mahdolliset vaikutukset ympäristöön ja ihmisten terveyteen,

- b) loppukäyttäjien on suositeltavaa olla sijoittamatta jäteparistoja ja -akkuja lajittelemattoman yhdyskuntajätteen joukkoon ja osallistua tällaisen jätteen erilliskeräämiseen käsittelyn ja kierrätyksen helpottamiseksi,
 - c) loppukäyttäjien käytettävissä olevat keräys- ja kierrätysjärjestelmät,
 - d) loppukäyttäjien jäteparistojen ja -akkujen kierrätykseen osallistumisen merkitys,
 - e) liitteessä II esitetyn tunnuksen (pyörillä varustettu jäteastia, jonka yli on vedetty risti) ja kemiallisten lyhenteiden Hg, Cd ja Pb merkitys.
2. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että taloudelliset toimijat antavat osan tai kaikki 1 kohdassa tarkoitetuista tiedoista.

18 artikla

Merkintä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki paristot, akut ja paristoyksiköt merkitään asianmukaisesti liitteessä II esitetyllä tunnuksella.

2. Paristot, akut ja nappiparistot, joissa on yli 0,0005 prosenttia elohopeaa, yli 0,002 prosenttia kadmiumia tai yli 0,004 prosenttia lyijyä, on merkittävä kyseisen metallin kemiallisella merkillä: Hg, Cd tai Pb. Tämä raskasmetallipitoisuutta ilmaiseva tunnus on painettava liitteessä II kuvatus tunnuksen alle ja sen on oltava kooltaan vähintään neljäsosa edellä mainitun tunnuksen koosta.
3. Liitteessä II kuvatus tunnuksen on peitettävä vähintään kolme prosenttia pariston, akun tai paristoyksikön laajimmasta sivusta ja tunnus saa olla enintään 5 x 5 senttimetriä. Lieriömäisissä kennoissa tunnuksen on peitettävä vähintään 1,5 prosenttia pariston tai akun pinta-alasta ja tunnus saa olla enintään 5 x 5 senttimetriä.
4. Jos pariston, akun tai paristoyksikön koko on sellainen, että tunnuksen pinta-ala olisi pienempi kuin 0,5 x 0,5 senttimetriä, paristoa, akkua tai paristoyksikköä ei tarvitse merkitä, mutta pakkaukseen on painettava tunnus, jonka koko on vähintään 1 x 1 senttimetri.
5. Tunnukset on merkittävä näkyvästi, helposti luettavasti ja pysyvästi.
6. Tässä artiklassa säädettyihin merkintävelvoitteisiin voidaan myöntää poikkeuksia 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

19 artikla

Kansalliset täytäntöönpanokertomukset

1. Jäsenvaltioiden on kolmen vuoden välein toimitettava komissiolle kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta. Ensimmäisen kertomuksen on kuitenkin katettava ajanjakso ...* saakka.
2. Kertomukset on laadittava 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti valmistellun kyselylomakkeen tai mallin pohjalta. Kyselylomake tai malli on lähetettävä jäsenvaltioille kuusi kuukautta ennen kertomuksen kattaman ensimmäisen ajanjakson alkua.
3. Kertomuksissa on mainittava myös kaikki toimenpiteet, joilla jäsenvaltiot edistävät paristojen ja akkujen ympäristövaikutuksiin liittyvää kehitystä, kuten
 - a) muun muassa tuottajien vapaaehtoisilla toimilla tapahtuvaa paristoihin ja akkuihin sisältyvien raskasmetallien ja muiden vaarallisten aineiden määrän vähentämistä;
 - b) uutta kierrätys- ja käsittelytekniikkaa;
 - c) taloudellisten toimijoiden osallistumista ympäristöasioiden hallintajärjestelmiin;

* kuuden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

- d) näitä aloja koskevaa tutkimusta;
- e) jätteen synnyn ehkäisyä edistäviä toimia.

4. Kertomuksen on oltava komission saatavilla viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua kyseessä olevan kolmivuotiskauden päättymisestä tai, jos kyseessä on ensimmäinen kertomus, viimeistään ...*.

5. Komissio julkaisee kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta sekä sen vaikutuksista ympäristöön ja sisämarkkinoiden toimintaan viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua siitä, kun se on vastaanottanut jäsenvaltioiden kertomukset 4 kohdan mukaisesti.

20 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkistaa tämän direktiivin täytäntöönpanon ja sen vaikutukset ympäristöön sekä sisämarkkinoiden toimintaan vastaanotettuaan jäsenvaltioiden kertomukset 19 artiklan 4 kohdan mukaisesti toisen kerran.
2. Komission toiseen kertomukseen, joka julkaistaan 19 artiklan 5 kohdan mukaisesti, on sisällyttävä tämän direktiivin seuraavien näkökohtien arviointi:
 - a) raskasmetalleja sisältäviä paristoja ja akkuja koskevien uusien riskinhallintatoimenpiteiden asianmukaisuus,

* 81 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

- b) kaiken kannettavista paristoista ja akuista muodostuvan jätteen keräykselle 9 artiklan 2 kohdassa asetettujen vähimmäistavoitteiden asianmukaisuus ja mahdollisuus asettaa tuleville vuosille uusia tavoitteita ottaen huomioon tekniikan kehitys ja jäsenvaltioissa saadut käytännön kokemukset,
- c) direktiivin liitteessä III olevassa B osassa vahvistettujen kierrätystä koskevien vähimmäisvaatimusten asianmukaisuus ottaen huomioon jäsenvaltioiden antamat tiedot, tekniikan kehitys ja jäsenvaltioissa saadut käytännön kokemukset.
3. Kertomukseen on tarvittaessa sisällytettävä ehdotuksia tämän direktiivin näitä seikkoja koskevien säännösten tarkistamiseksi.

21 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 75/442/ETY 18 artiklan nojalla perustettu komitea.
2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

22 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden soveltamisen varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava nämä säännökset komissiolle tiedoksi viimeistään ...* ja ilmoitettava sille viipymättä kaikista myöhemmistä muutoksista niihin.

23 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ...**.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset kirjallisina komissiolle.

* 24 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

** 24 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

24 artikla

Vapaaehtoiset sopimukset

1. Edellyttäen, että tässä direktiivissä asetetut tavoitteet saavutetaan, jäsenvaltiot voivat saattaa 7, 12 ja 17 artiklan säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään toimivaltaisten viranomaisten ja kyseessä olevien taloudellisten toimijoiden välillä tehdyillä sopimuksilla. Kyseisten sopimusten on täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - a) sopimusten on oltava täytäntöönpanokelpoisia,
 - b) sopimuksissa on määriteltävä tavoitteet ja niitä koskevat määräajat,
 - c) sopimukset on julkaistava kansallisessa virallisessa lehdessä tai muussa virallisessa asiakirjassa, johon yleisö voi samalla tavalla tutustua ja joka on toimitettava komissiolle,
2. Saavutettuja tuloksia on seurattava säännöllisesti ja niistä on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle ja ne on saatettava yleisön saataville sopimuksen ehtojen mukaisesti.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tällaisten sopimusten avulla saavutettua edistystä tarkastellaan.
4. Jos sopimuksia ei noudateta, jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön tämän direktiivin asiaankuuluvat säännökset laein, asetuksin tai hallinnollisin määräyksin.

25 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 91/157/ETY ...* alkaen.

Viittauksia direktiiviin 91/157/ETY on pidettävä viittauksina tähän direktiiviin.

26 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

27 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

* 24 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

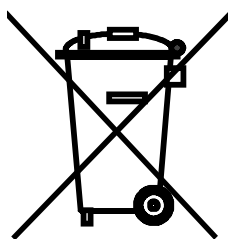
9 ARTIKLAN MUKAISTEN KERÄYSTAVOITTEIDEN NOUDATTAMISEN SEURANTA

Vuosi	Tietojenkeruu		Laskenta	Raportointi- vaatimus
X*+1	-			
X+2	Myynti vuonna 2 (M2)	-	-	
X+3	Myynti vuonna 3 (M3)	-	-	
X+4	Myynti vuonna 4 (M4)	Keräys vuonna 4 (K4)	Keräysaste (KA4) = $3 \cdot K4 / (M2 + M3 + M4)$ (Tavoitteena 25%)	
X+5	Myynti vuonna 5 (M5)	Keräys vuonna 5 (K5)	Keräysaste (KA5) = $3 \cdot K5 / (M3 + M4 + M5)$	KA4
X+6	Myynti vuonna 6 (M6)	Keräys vuonna 6 (K6)	Keräysaste (KA6) = $3 \cdot K6 / (M4 + M5 + M6)$	KA 5
X+7	Myynti vuonna 7 (M7)	Keräys vuonna 7 (K7)	Keräysaste (KA7) = $3 \cdot K7 / (M5 + M6 + M7)$	KA 6
X+8	Myynti vuonna 8 (M8)	Keräys vuonna 8 (K8)	Keräysaste (KA8) = $3 \cdot K8 / (M6 + M7 + M8)$ (Tavoitteena 45%)	KA7
X+9	Myynti vuonna 9 (M9)	Keräys vuonna 9 (K9)	Keräysaste (KA9) = $3 \cdot K9 / (M7 + M8 + M9)$	KA 8
X+10	Myynti vuonna 10 (M10)	Keräys vuonna 10 (K10)	Keräysaste (KA10) = $3 \cdot K10 / (M8 + M9 + M10)$	KA 9
X+11	jne.	jne.	jne.	KA10
jne.				

* Vuosi X on vuosi, johon 23 artiklassa tarkoitettu päivämäärä sisältyy.

PARISTOJEN, AKKUJEN JA PARISTOYKSIKKÖJEN
ERILLISKERÄYSTÄ OSOITTAVAT TUNNUKSET

"Erilliskeräystä" osoittava tunnus on kaikkien paristojen ja akkujen osalta jäljempänä esitetty pyörillä varustettu jäteastia, jonka yli on vedetty risti:

TARKAT KÄSITTELY- JA KIERRÄTYSVAATIMUKSET**A OSA: KÄSITTELY**

1. Käsittelytoimiin on sisällyttävä vähintään kaikkien nesteiden ja happojen poisto.
2. Käsittelylaitoksessa suoritettavan käsittelyn ja mahdollisen (myös väliaikaisen) varastoinnin on tapahduttava tiloissa, joissa on läpäisemättömät pinnat ja soveltuva säänkestävä kate, tai soveltuviissa säiliöissä.

B OSA: KIERRÄTYS

3. Kierrätysprosesseissa on saavutettava seuraavat kierrätykselle asetetut vähimmäistavoitteet:
 - a) lyijyparistoista ja -akuista kierrätetään keskimäärin 65 painoprosenttia mukaan lukien sellainen lyijysisällön mahdollisimman tehokas kierrätys, joka voidaan teknisesti toteuttaa ilman liiallisia kustannuksia;
 - b) nikkelikadmiumparistoista ja -akuista kierrätetään keskimäärin 75 painoprosenttia mukaan lukien sellainen kadmiumsällön mahdollisimman tehokas kierrätys, joka voidaan teknisesti toteuttaa ilman liiallisia kustannuksia; ja
 - c) muista jäteparistoista ja -akuista kierrätetään keskimäärin 50 painoprosenttia.